

CANCELL*
MARTIS B**
1718*

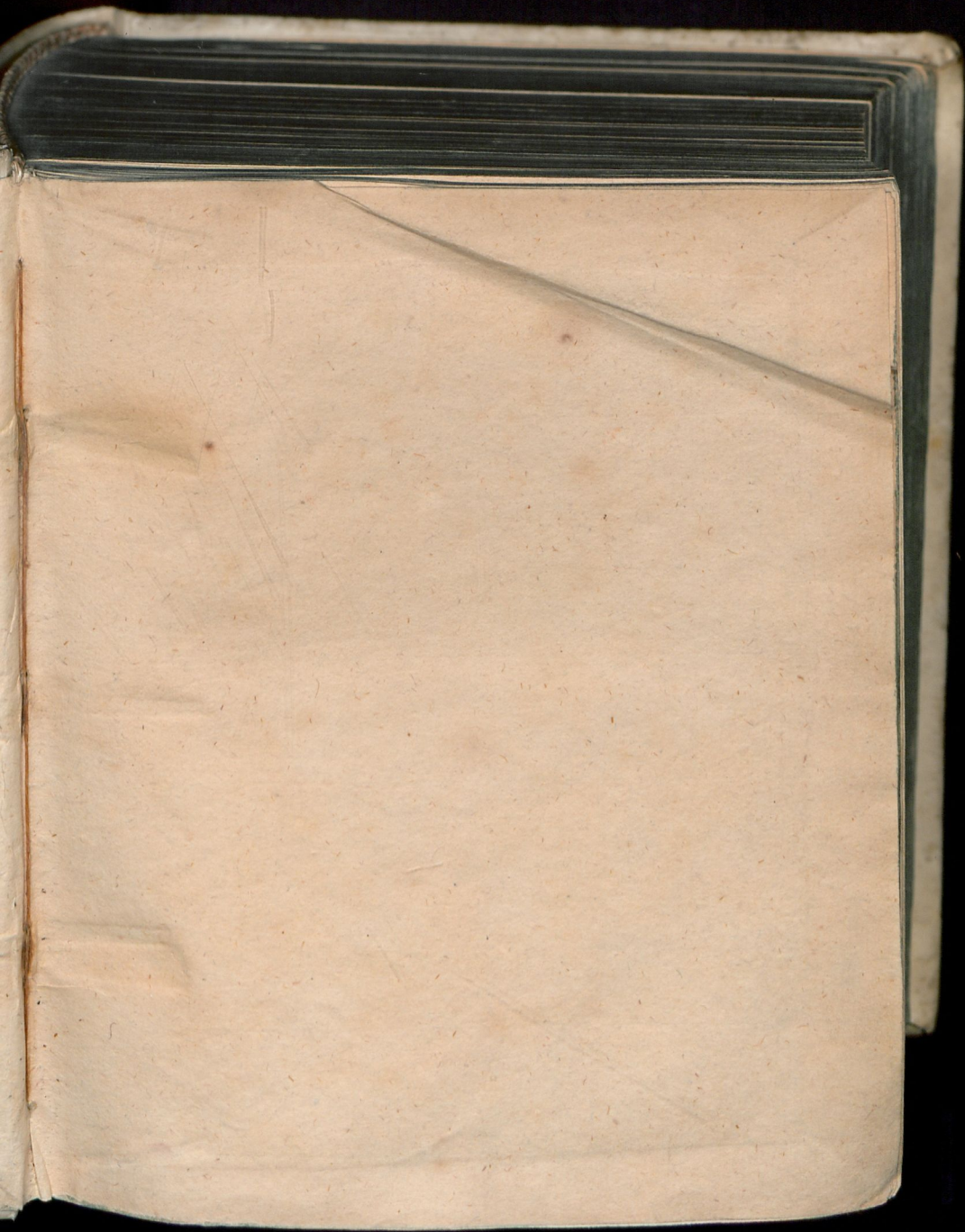

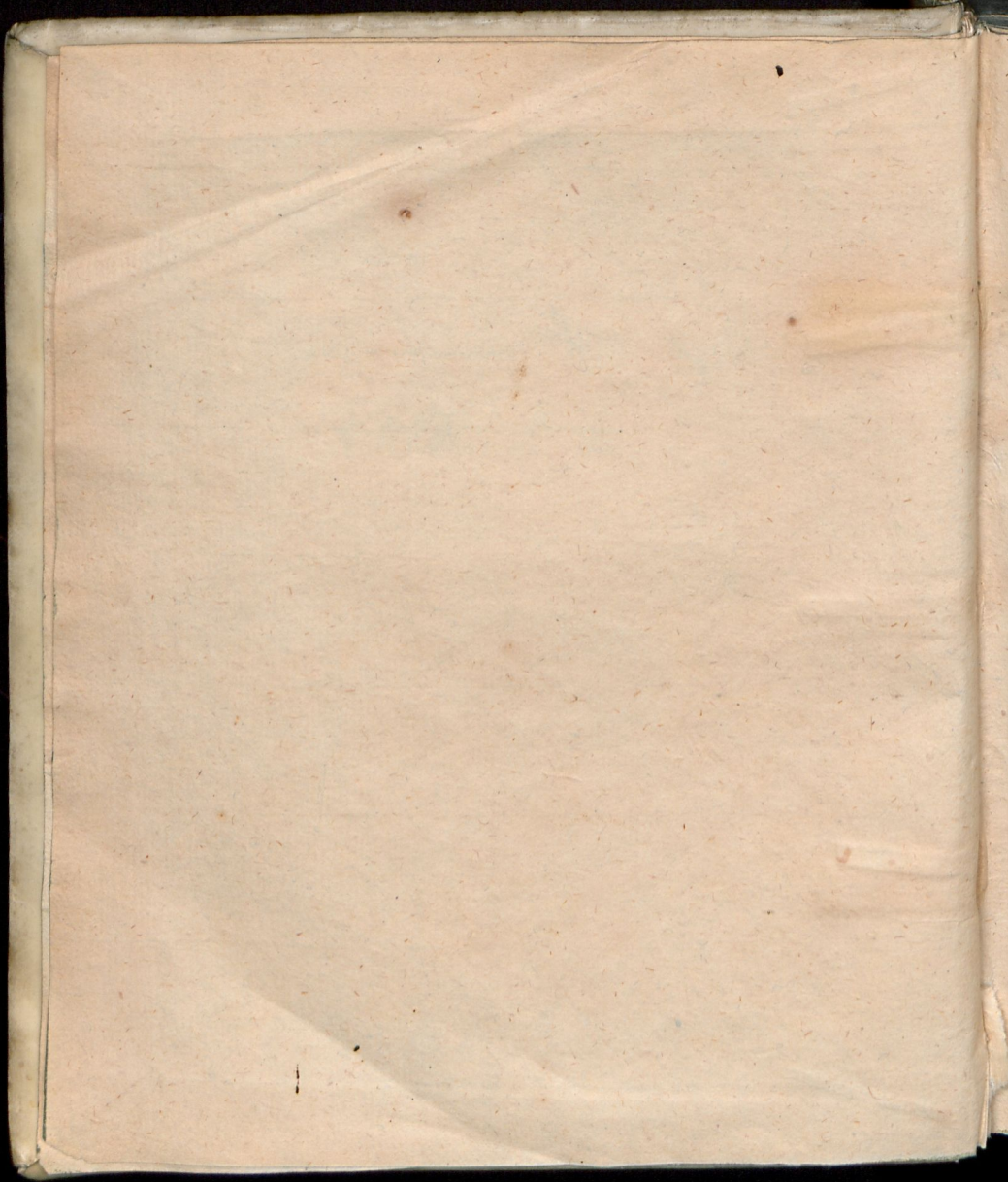
IX. B. 5 100

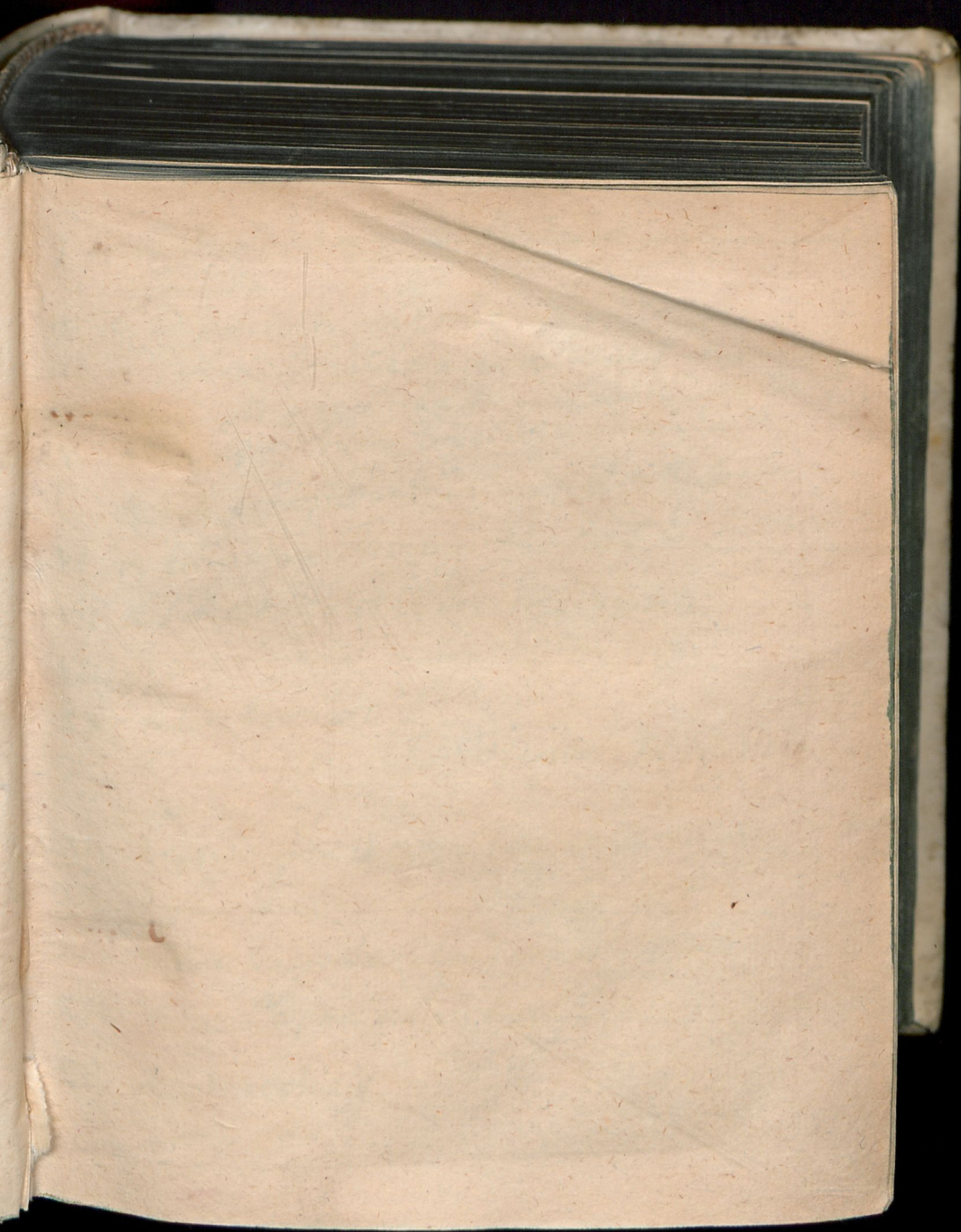
53.

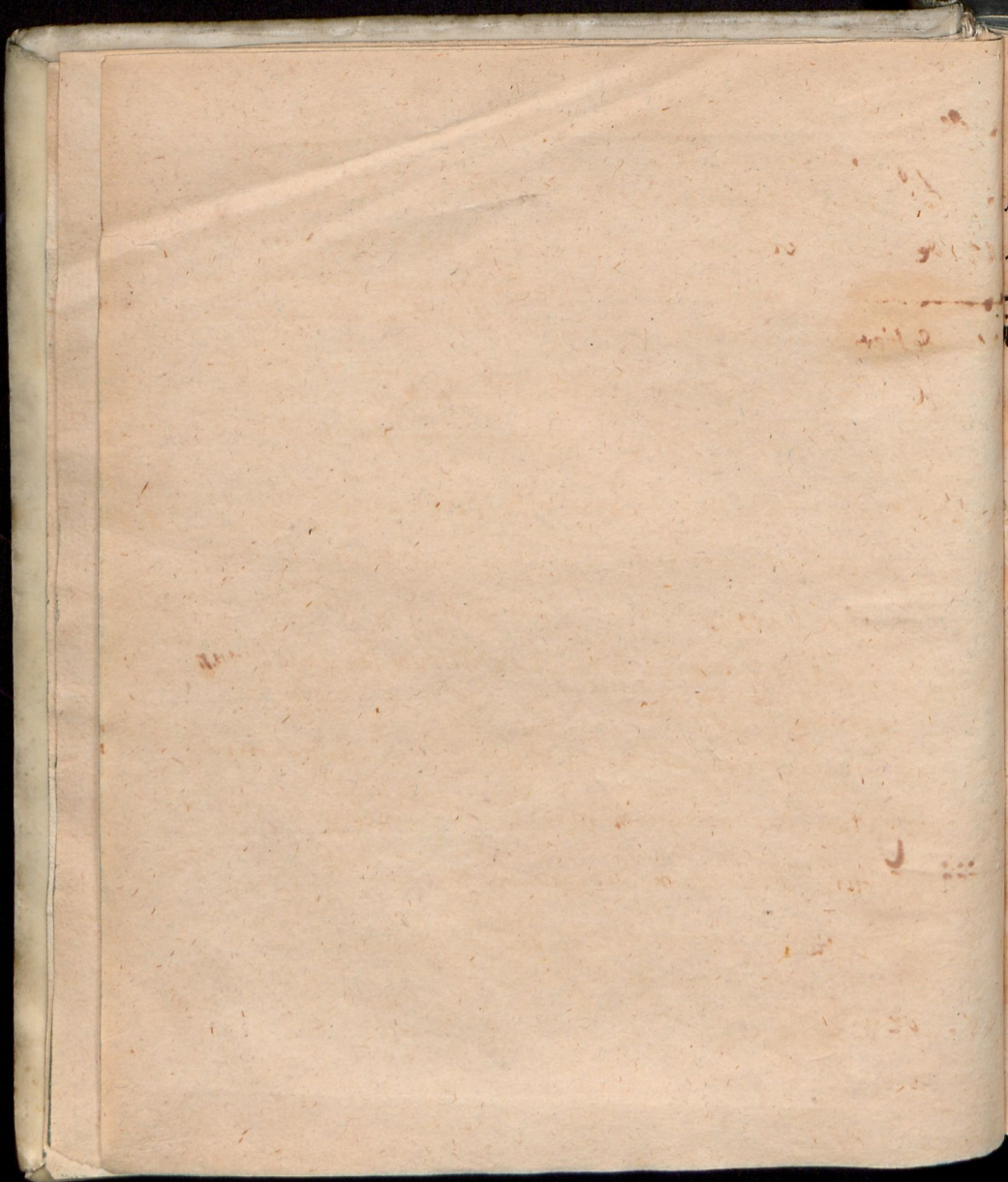
~~X. 5 100~~

XXVIII. 9. a

- i. de Auditoribus vulgo don Audi teura vltz Regiments
Faltz Buch
- ii. de proxenetis mercatorum.
- iii. de Privilegiis mulierum. don in vltis tiffen fuyt vntz gunglitz
- iv. de iure peregrinantium. don vntz des Re. Buchen d^o
- v. de Hierophylacibus s. templorum custodibus don vntz des Re. Buchen
- vi. de iure peregrinantium. don vntz des Re. Buchen
- vii. de iudiciorum Privilegiis don fuyt vntz des Re. Buchen
- viii. de iure nobilitatis et verainvenitate.
- ix. de iure vicinitatis. don vntz des Re. Buchen = Re. Buch.
- x. de constitutione et iuribus factorum seu insitorum.
factorem, vntz Buchen.
- xi. de eo quod iustum est circa Aurigas. don vntz des Re. Buchen
- xii. Equitum Saxoniarum iura singularia.
- xiii. de iure Pauperum vulgo don vntz des Re. Buchen = Re. Buch.
- xiv. de legatis primiorinis don vntz des Re. Buchen
- xv. de lubricoatatis.

- Xvi. de iure etatis personarum.
Xvii. de probatione paupertatis.
Xviii. de iure impuberum.
Xix. de usu practico distinctionis hominum ingenuos
et libertinos.
Xx. de iuribus Patrinorum. An Ruffi. An Godolten.
Xxi. de iuribus virginum Privilegiis. An Junge. An Ruff.
Xxii. de his, qua mulier Saxonica valide citra curatorem
agit.
Xxiii. de inefficacia mulierum renunciatione.
Xxiv. de Jentio sexus muliebris.
Xxv. de iura viduarum clericorum et Professorum
vulgo. An Willibon. Ruff. An Professorum und
g. d. d. d. d. d.
Xxvi. de use practico distinctionis hominum in
liberos et servos.

2
DISSERTATIO INAUGURALIS
JURIDICA

De
PROXENETIS
MERCATORUM,

Quam
Favente Divini Numinis Clementiâ,
Autoritate & Decreto,
Incliti Jctorum Ordinis in Perantiqua

Electoralis Gerana

SUB PRÆSIDIO

Viri Pranobilis & Consultissimi

DN. JOANNIS MAT-
THIÆ WINCOP,

Phil. & J. U. D. P. P. Ord. Præfecturæ Electoral. Mo-
gunt. Consulentiæ & p. t. Facultatis Juridicæ ur
& Collegii Portæ Cœli DECANI

PRO LICENTIA

Summos in utroq; Jure Honores & Privoilegia

Doctōralia rite consequendi

publicæ disquisitioni submittit

JOANNES VALENTINUS

LEISNERUS, Noricus,

In Auditorio Jctorum 12. Junij 1703. horis pomerid. consvetis.

Erfordia, Literis Kindlebianis.

I. N. S. S. T.

Roxenetarum usum
maximè necessarium
esse inter omnes, cum-
primis verò Mercato-
res in magnis Empori-
is, nemo est, qui dubi-
tat. Ut de aliis nego-
tiis, tam extra mer-
caturam, v. g. causis
matrimonialibus, amicitia Assessura; quam
ipsam Mercaturam concernentibus, quibus
intervenire proxenetae solent, taceamus; quis
enim nescit, horum operam praepriis hoc e-
gentissimo rei argentaria seculo maximè ne-
cessariam lucrosamq; esse in mutuo & cambiis?
dum mercatoribus magnas negotiationes ex-
ercen-

ercentibus (qua sine ere alieno expediri nequeunt) indagata pecuniâ fenebri viam ejus impetrandâ monstrant, ipsos creditores fenebrem pecuniam habentes, salvo rubore, salvaq; sollicitudine querentium pecuniam cambio adeunt omnia subtiliter rimantur & indagant, fideliter reticenda re integrâ reticent, dissidentes in unam sententiam trahunt, & sedulo omnia exequentur. Quibus etiam tanta ex munere fides adhibetur à Jctis, cujuscunq; ex eis dictum juramento vallatur, notulaque in leberculis quibusdam per ipsos compositis plenam inducant probationem circa celebrationem cambiorum eorumque pretia & pacta conventa contra quoscunque recusantes mercatores. Quæ cum ita sint, non miraberis **BENEVOLE LECTOR**, cur hanc materiam in argumentum Disputationis Inauguralis præ aliis elegerim. Cum enim cuiusvis facile constare poterat, quam utilis sit quamque scitu necessaria, ego quoque posthabitis aliis inutilibus, hanc, quæ in ipsis obtinet rerum argumentis, anteponeere satius esse

esse credidi. Fateor equidem, majorem
 limam hanc requisivisse operam, quam
 ego viribus ingenii & arte mea polliceri
 possum; interim tamen confido, me pro-
 pter aetatem à maturitate hujus studii ali-
 enam, veniam à quovis facile impetra-
 turum.

§. I.

E in principio statim
 vocabulo Proxenetarum
 quis offendatur, pauca
 quædam de illo premit-
 tenda duximus. Dedu-
 ctum autem est à græco
 vocabulo *προξενικός*, quod
 significat concilio. Unde *προξενίτης*, qui
 est velut conciliator, ac inventor, qua-
 sique conglutinator hominum inter se sti-
 pulantium & spondentium. Germanicè vo-
 cantur, *Mäckler/Sürkauffer/ &c.* Noriber-
 gæ *Unterkauffel*. Hoc autem vocabulum

A3

fu-

sumitur tripliciter. (1.) late, ut etiam comprehendat arbitratores *l. 21. ff. de usuris. l. 10. ff. s. 7. mand.* (2.) stricte, pro iis, qui ab arbitratoribus differunt, ac verò & proprio Proxenetarum officio funguntur. (3.) strictissimè, pro iis, qui circa mercatorum negotia officium suum interponere solent, quæ significatio est hujus loci, secundum quam etiam hoc loco Proxenetam breviter definimus quod sit conciliator inter mercatores contrahentes in negotiis licitis. *l. f. ff. de Proxenes.*

§. 2.

Proxenetæ aliter dividuntur ratione causæ efficientis, aliter ratione objecti. Ratione causæ efficientis in eos, qui albo proxenetarum sunt inserti, & à Magistratu approbati, & eos qui autoritate Magistratus non sunt constituti, sed voluntate partium sunt electi, vid. *Ordnung von der Wäcker Ham- burgi* typis expressa. A. 1660. Ratione objecti dividuntur in eos, qui in negotiis extra-
mer-

mercaturam, & inter eos, qui in negotiis mercaturam concernentibus interveniunt, de quibus posterioribus supra à nobis tradita definitio est intelligenda.

§. 3.

Hujusmodi autem proxenetæ constitui possunt omnes, qui non impediuntur aut prohibentur, etiam fœminæ, quia & illæ mercaturam facere nuspam prohibentur, *l. 7. §. 1. ff. de Inst. art. l. 32. §. 4. ff. de aur. & arg. leg.* Item Judæi, intellige in iis locis, in quibus ipsis negotiari non est interdictum. Impediuntur autem pupilli, mente capti & furiosi, qui ipsi suis rebus non præesse, multo minus proxenatarum munere fungi possunt, dum id, quod agunt, non intelligunt *§. 8. Inst. de inutil. stipulat. arg. l. 40. ff. de R. I.* Prohibentur nobiles, qui mercaturam facere ideò prohibentur, ut inter plebejos & negotiatores facilius sit emendi, vendendique commercium. *l. 3. C. de Comer. Milit. armatae militiæ. l. un. C. negot. ne milit.*

milit. l. 12. l. 15. C. de Remilit. l. 12. Item tutores provinciarum. l. 33. ff. de R. C. l. 46. ff. d. C. E. V. In celebrioribus Emporiis proxenetae officium certis tantum personis sub certo & praescripto modo committi solet, sicut ex statutis non nullarum civitatum constat; Quale Anconae vigere testis est Straccha *d. Proxenet. p. 2. n. 9.* In ordinatione proxenetarum Hamburgensi & Lubecensi quoque cautum est, ut proxeneta à Magistratu sive Magistris tribuum ordinetur, juramento & cautione praestita, se omnibus mercatoribus bona fide satisfacturum, nullis nisi praesentibus operam navaturum, nec ullo modo peregrinos adversus statuta loci conglutinatorum *vid. Ord. Proxen. Hamburg. Pr. & art. 1. item Lubec. d. A. 1607. 28. Aug. art. 8.*

4.

Officium horum proxenetarum commune [quod scilicet cum omnibus reliquis proxenetae extra mercaturam commune habent,] est hoc, quod deceat eos esse candidos,

dos, sinceros, Justitiæ æquitatisque aman-
tes, utriq; parti, cujus negotia tractant,
æq; benè cupientes Speidel. *in Spec. Var. ob-*
serv. voc. Unterkaufer. Abstineant à men-
daciis, sciant observare modum. *l. 3. ff. d.*
Proxenet. conf. l. 40. ff. d. damn. inf. Pro-
prium verò eorum officium (quod in Empo-
riis tantum in usu esse videtur,) aliter quoad
constituendos, & aliter quoad constitutos
considerandum est. Circa constituendos
notandum, quod debeant Jurato fidem da-
re Magistratui de commissis negotiis sine
fraude dolove gerendis, ante cujus Juramen-
ti præstationem nemo ferè admittitur ad
munus proxeneticum. Juramentum verò
ita communiter concipi solet: Ich gelobe
und schwöre zu Gott dem Allmächtigen /
daß ich in meinem / mir anbefohlenen Wäc-
ler-Dienst / mich getreu und redlich verhalten /
dem Kauffmann nach meinem besten Ver-
stand und Gewissen aufrichtig bedienen / was
mir anvertrauet / zu deren besten verrichten /
keine eigene Handlung oder Kauffmans-
schaft / noch einige Factoreyen vor mich selber
B treib

treiben / noch durch andere treiben lassen / und wann ich in denen unter den Partheyen vorfallenden strittigen Sachen befraget werde / daran die lautere Warheit und dessen eigene Beschaffenheit ansagen und bekennen / auch in allen mich der von E. E. Hochlöbl. Rath jezo und künfftig auffgesetzten Ordnung allerdings gemäß bezeigen will / bey der darinn enthaltenen Straff / so wahr mir Gott helffen soll und sein heiliges Evangelium.

J. 5.

Quoad constitutorum, officium imprimis sciendum, quod conventiones contractantiū singulari libro fideliter debeant inscribere, partibusq; id petentibus sine mora exhibere; quod etiam rationi Juris civilis convenit, cum æquum sit mihi edi id, quod mei causa confectum, sicut dicitur in l. 4. ff. d. edendo, et l. f. C. eod. ipsi verò proxenitæ mercaturam exercere prohibeantur, ob summam fraudis suspicionem, cum alias sibi potius quam aliis consulere videantur.

Fieri

Fieri siquidem potest, ut clanculum cum quibusdam mercatoribus societatem incant mali proxenetae, & celata societate varios & diversos miseros mercatores & societatis ignaros cum sociis suis excogitatis artibus & fraudibus ad contrahendum inducant non sine magno eorum damno; hinc in ejusmodi proxenetas maximam poenam Antonae constitutam fuisse refert Straccha. *P. 4. §. f. inf.*

§. 6.

Post officium proxenetarum in genere consideratum consequens est, ut etiam dispiciamus de eorum officio in specie circa ipsa negotia mercatorum. Inter quae utique primum est mutuuum, de quo jam supra aliquid in praefatione, Cui adhuc addendum, quod proxenetae imprimis observare debeant, ne temere laudent, aut idoneos affirmant nomen facere cupientes, alias enim, si dolo & calliditate creditorem circumvenierint, actione de dolo tenebuntur. *l. 2. ff. de proxenet.*

proxenet. l. 8. ff. de dolo malo. cum nemini dolus patrocinari debeat. *l. 12. ff. eod.* quin imò hoc casu eos extra ordinem poena arbitraria coërceri, & ab officio removeri posse communiter statuunt D. D. quod etiam expresse ita statutum reperitur *in Ord. Prox. Hamb. art. 9.* Quod de mutuo hic dictum, etiam de aliis contractibus realibus v. g. de deposito, pignore & commodato dici potest, cum fere nihil aliud singulare in iis quoad proxenetarum officium occurrat.

§. 7.

In contractibus verbalibus, sive stipulationibus proxenetas quoq; adhiberi posse, recte statuitur, non obstante eo, quod stipulationes inventæ sint, ut unusquisq; acquirat, quod sua interest §. 18. *de inutil. stipul.* l. 38. §. 17. *de V. O.* siquidem interventio proxenetae naturam stipulationis [quæ est, ut unusquisq; sibi acquirat] non potest immutare. Proxenetæ enim non stipulatur, sed promovet stipulationem allicitq; ad stipulandum

landum, nec etiam contrahit aut concludit, sed saltem ministerium ad facilius contrahendum accommodat. Eadem etiam obtinent in contractibus literalibus. Chirographa enim tam concipi à Proxenetis, quam ad firmanda ea partes contrahentes nonnunquam induci ipsa experientia testis est. Unde etiam in foro mercatorum sæpius fieri videmus, ut chirographa debitorum per Proxenas venalia exponantur idq; vel tum maximè, cum de fide & fortuna eorum subdubitatur, aut alias parata pecunia indigent.

§. 8.

Quod in contractibus consensualibus præprimis verò emtionibus proxenetæ quosquæ intervenire, & à contrahentibus rectè adhiberi possint, omni prorsus caret dubio. Per eos etenim fit, ut res facilius vendantur, & æquius emantur. Hinc quemadmodum illud, quod pluris est, minoris emere, quod minoris est, pluris vendere, adeoq; in pres-
tio

tio se circumvenire naturaliter licet contra-
 hentibus. *l. 16. §. 4. ff. de minor. l. 22. §. f.* Lo-
 catio haud aliter permittente contractus
 emtionis substantia; dum emtor vilioris
 comparandi, venditor carioris distrahendi
 votum gerentes ad hunc contractum acce-
 dunt, vixq; post multas contentiones pau-
 latim venditore de eo, quod petierat, des-
 trahente; emtore autem huic, quod obtu-
 lerat addente ad certum consentiunt pretis-
 um, sicuti eleganter dicitur *in l. 8. C. de Resc.
 vend.* Ita etiam proxeneta à venditore ad-
 hibitus rem vendibilem laudare, contra ab
 emtore pretium extollere, merciq; satis con-
 gruum asserere non prohibetur, dum mos-
 do, quodjam supra attigimus, ab omni do-
 lo abstineat.

§. 9.

Cum autem alias dolus partiū, qui causam
 dedit emtionis, venditioni, aut alii contractui
 b. f. illum ipso jure nullum reddat. *l. 7. C. de
 dolo mal.* non in congrue quaeritur, utrum
 pro-

propter dolum proxenetæ, qui emptioni causam dedit, illa etiam fiat ipso jure nulla: quod recte negatur. Cum enim contractus per proxenetas non perficiantur: [Horum enim officium non in concludendo, sed tractando consistere supra monuimus] ita nec per eosdem possunt dissolvi, sed illud à contrahentibus fieri debet *arg. l. 35. ff. de R. J.* accedit, quod iniquissimus sit, dolum aliis nocere *l. 26. s. ff. de noxal. act.* Adversus proxenetas tamen hoc casu actionem doli ad consequendum id, quod inter est, competere, non est dubitandum. Illum quoque, qui ultra dimidium justii pretii læsus est, vel rescissa venditione rem restituere, vel retinere, & suppletionem ejus, quod deest, exigere posse, satis superque constat *ex l. 2. C. de Rescind. emr. vend.* Quid autem si proxenetæ non fuerint solvendo? tunc ad extra ordinarium restitutionis remedium ex clausula edicti Prætoris generali, *si qua alia justa mihi videbitur esse causa in l. 1. s. f. ff. ex quibus eaus. maj.* recurrentum esse existimamus.

Quoad venditionem rerum fungibili-
um, quæ constant, pondere, numero, &
mensura, quæq; plerumq; per specimina si-
ve exemplaria, durch Proben und Muster
solent demonstrari, illud inprimis proxene-
tæ debent observare, ut illa non tantum fi-
deliter exhibeant, sed & perfecta jam tum
emtionem asservent, donec istæ res fuerint
ad pensæ ad mensæ, & adnumeratæ, idq;
propterea, ne sc. fraus ante traditionem ad-
hibeatur, aut aliud venditum, aliud verò
traditum quis suspicetur. Quod si ergò ejus-
modi res speciminibus aut Schematibus à
proxenetis prolatis convenient, tunc emto-
res tenentur stare contractibus, nisi intrin-
secum aliquod vitium adsit, quod in exem-
plaribus vel planè non, vel difficulter potuit
cognosci, quod ita ordinatum testatur Mey.
in fur. Lubec. Lib. 3. tit. art. 15. verbis:
Können aber die Gebrechen mit Menschlichen
Sinnen nicht begriffen und gleichwohl her-
nach

nachmahls die Waaren untichtig befunden
worden/soll man die Bezahlung dafür zuthun
nicht schuldig seyn.

§. II.

Hæc de officio proxenetarum quoad
contractum emtionis venditionis dicta suffi-
ciant. In reliquis quoq; contractibus con-
sensualibus, maximè verò Locatione con-
ductione, ministerium proxenetarum ac-
commodari posse, quotidie edocemur, nec
in explicando eorum speciali officio erimus
prolixiores, cum illud ex iis, quæ jam supra
dicta sunt, satis clarum sit. Illud saltem
quoad hosce contractus adhuc monendum,
quod solutio pretii & mercedis proxenetis
fieri nequeat & si facta fuerit, emtor non li-
beretur, propter evidentem Juris Civilis ra-
tionem, quod sine voluntate & mandato
creditoris nemini nisi Domino solutio fieri
possit, *v. l. 12. C. de solut. Marq. Tr. de J. Mer-
cat. L. 2. c. 14. n. 41. Rutger. Ruland. Resp.
sing. de Assetur. pr. em. non solut. n. 292.*

Non inutilem quoq; proxenatarum operam statuimus in contractibus innominatis, itemq; usurariis. Et quamvis id quoad posteriores quam plurimi D. D. negent, ex ratione, quod cum usurae tam J. Divino, quam humano prohibitae sint; ideo etiam consequens esse, quod non tantum usurarii ipsi, sed etiam ii, quorum opera & ministerio in contractu faeneratio usi sunt, puniri debeant; Attamen hoc argumentum huc plane non quadrare dicere possumus ob falsam hypothesein, quasi usurae simpliciter & absolute Jure Divino & humano damnatae sint; Nos enim, eas admitti posse firmiter sumus persuasi, sub certis tamen conditionibus & circumstantiis, quarum prima desumi potest a persona creditoris & debitoris. Dives enim pauperi non sub usuris, sed gratis mutare debet ex ratione, quia pauper pecuniam petit, non ut lucrum inde capiat, sed ut necessitati suae consulat, quapropter ex lege charitatis ei succurrendum, ne pereat.

Diversa

Diversa verò est ratio divitum invicem: In talibus enim usuræ sunt licitæ, cessante ratione charitatis & necessitatis, alioquin gratia sublevandæ, siquidem justum est, hos invicem aliquid rependere pro abfutura aliquandiu creditoris utilitate qui suo cum damno alteri commodare nō tenetur. Secunda conditio consistere debet in justa quantitate, ne quis modum usurarum legitimum excedat, sed medium teneat inter lucrum & damnum, ceu benè ordinatum *in Ord. Pol. de A. 1600. §. So viel nun.* Tertia conditio tandem est in modo fænerandi, quod quis non ita debeat pecuniam dare sub usuris ut exinde fiat improbus fænerator, & petat usuras usurarum. *l. 20. C. ex quib. caus. infam. irrog.* Ex quibus ad argumenta contraria facile erit respondere.

§. 13.

Tandem in cambiis proxenetarum operam quàm maximè lucrosam & frequentem esse, supra in præfat. ex parte indicavimus.

Quapropter in illorum speciale officium hic sollicitè inquirere, operæ pretium non iudicamus. Illud saltem adhuc addendum, quod quoties aliis pecuniam cambio quaerunt & petunt, in fieri debeat absq; nominatione petentium. Mercatores enim, cum cambia celebrant, sunt valde solliciti, ne alius quis resciscat, se pecuniis egere, eò quia ipsis maximi esset detrimenti ex pluribus, sed præcipuè eo, quod carius eas compararent; alias siquidem & multum interest, ne secreta patrimonii pandantur eleganter *Imp. in l. 2. C. de aliment. pupill. præstand.* Quamprimum autem prævio tractatu aliquem contractum cambii stabilierunt, possunt curare, ut contrahentes, si fieri possit, insimul alloquantur, & de stabilito contractu conveniant, uti plerumq; fit, & faciliè fieri potest in platea bancorum, in qua quotidie conveniunt mercatores. Quod si quandoq; id omittant, parum refert: nam perfectionem illam, quam non recipit contractus ex colloquio, consequitur ex executione conventorum, mediante solutione pretii
ex

ex parte acquirentis, & datione litterarum cambii, ex parte distrahentis id quod tutè fit, non obstante mora: Quandoquidem ex præscripto notulæ, per proxenetam factæ coguntur contrahentes etiam invitati omnia adimplere mandato Magistratus.

§. 14.

Vidimus hucusq; quomodo & in quibus negotiis officium proxenatarum constitui possit; restat, ut nunc paucis etiam discipiamus, quomodo finitur. Finitur autem [1.] Morte, cum proxenatarum, tum partium, ratio est, quod voluntas hominis morte finiatur, cum homo mortuus velle definat. *l. 4. ff. Locati.* (2.) Negotio, in quo ministerium adhibuerunt, finito *arg. s. 6. J. de societ. at.* [3.] Contrario consensu tam ipsorum contrahentium, quàm ipsorum proxenatarum, qui in specie dicitur revocatio. Cum enim nihil tam naturale sit, quàm quo quid genere colligatum est; eod. quoq; dissolvi; nudi consensus obligatio-

gationem contrario consensu quoq; dissolvi dicendum est. *v. l. 35. § l. 153. ff. de R. J. c. 1. X. eod. s. fin. J. quibus mod. toll. s. II. J. Mandat.* Requiritur autem, ut hæc renunciatio fiat, re adhuc integra, quod si jam aliquid factum fuerit adeoq; res integra esse desierit, non aliter dissolvi poterit, quàm si id, quod intervenit & effecit ne res amplius sit integra, vicissim in contrarium agatur. *l. 58. ff. de pact.* Deniquè (4.) negotio adhuc pendente finitur, si proxenetæ dolosè contra officium egerint, quo casu eos removeri posse, jam supra evicimus. Et hæc de elegantissima & utilissima materia, pro ingenii tenuitate, & institui ratione dicta sufficiant. DEO TER OPTIMO MAXIMO sit Laus & Gloria
semper!

F I N I S.

CO.

COROLLARIA.

Pupillus sine auctoritate Tutoris contra-
hens naturaliter obligatur.

II.

*Literarum obligatio est peculiaris &
proprius contractus.*

III.

*Judaeus non potest esse tutor pupilli Chri-
stiani.*

IV.

Res immobiles deponi non possunt.

V.

*Periculum rei venditæ & nondum tra-
dita, pertinet ad Emptorem.*

Quæst. I.

AN Transactio ob enormissimam læsionem rescindi queat? acerrimè inter DD. Disputatur, ultra sexcentos invenies Legistas, Canonistas, Consulentes, Practicos famigerat: pro negativa militantes, quos inter est Consultissim. Dn. Mevius *Part. 2. Decis. 245. n. 8. & 9.* ubi juxta hanc communem Jctorum Sententiam in Tribunali Regio VVismariensi judicatum refert, & *Part. V. Decis. 283. n. 12.* statuit transactiones ex causa enormissimæ etiam Læsionis non rescindi, communiorem, rectiorem, & in praxi receptionem esse; in contrariam quoq; partem inclinant fermè innumeri DD. haud infimi subfellij, ita, ut ipsemet *Mev. Part. VIII. Decis. 494. n. 4.* illam amplexus statuat, quamvis omnis exceptio Læsionis per legem, pactum, vel alio modo exclusa esset, enormissimæ tamen allegationem & ob eam remedia non haberi res mota, ac porro *Consil. IV. n. 134.* confirmet, quod interpretes communiter tradant,
enor-

enormiter læsum audiendum esse, etiamsi renunciaisset generaliter omni Juris & Legum auxilio. Theoricæ veritati quoad Mojorenes convenientior est negativa, affirmativa, etiam defendenda suscipietur.

Quæst. II.

An annuis præstationibus & Censibus 30. vel 40. annorum lapsu præscribatur? ardua & subtilis admodum est Disputatio, & mirificè DD. variant; multi affirmativæ adstipulantur, sententiæ, quos inter recensetur Dn. Struv. in *Syntagm. Jurisprud. Exercitat.* 43. th. 16. cum allegat. communiter verò per tradita Gvid. pap. *Decis.* 406. 407. & 408. it. Dn. Rennem. in *Jurisprud. Rom. German. de Jur. Rer. Disput.* 49. th. IX. & XIV. negativæ adhærent, ita ut distinctionis foedere, controversiam sopire, deq; præteritis præscriptionem, in futuris verò præstationibus illam rejicere conentur; sed utramq; tam theoreticè, quàm practicè defendere placet.

D

Quæst.

Quaest. III.

An facultati offerendi sive reluendi 30. vel 40. annorum intervallo praescribi possit? difficilis valde agitur Controversia, per multi insistent affirmativa, etiamsi expressè Juramento confirmatum sit pactum, quod Debitor quodcumq; & in perpetuum non obstante aliqua temporis praescriptione redimere & offerre pecuniam possit, ita ut haecce communis reputari velit, vid. Dn. Boër. *Decis.* 182. *de retrovend. n. 1. usq; 7.* cum multis DD. plurimi verò negativam tinent sententiam, & illam tanquam magis communem, veriore, æquiore, ac melioribus rationibus fulcitam esse autumant, vid. Gail. *lib. 2. Obs.* 18. & Mynsing. *Cent. 1. Observ.* 16. *cum allegat.* imò immemorabile requiri tempus volunt, vid. Dn. Rennem. *in Jurisprud. Rom. Germ. de Jur. rer. Disp.* 49. *th.* 14. Nos Theoriae juris civilis praerogativam assignamus, & praesertim post denegatam reluitionem vel cessantem usurariam praestationem praescriptioni 30. vel

30. vel 40. ann. locum relinquimus, contrariam etiam sententiam disputando amplectimur.

Questio IV.

An Uxor omnibus Mariti Creditoribus five tacitam vel expressam hypothecam habentibus præferatur? gravis & spinosa habetur dissertatio, ita ut multi Excellentiss. DD. in hacce sententia decidenda fluctuent. Mynsing. *quippe Cent. 4. Obs. 13.* affirmativam in Camera Imperiali receptam allegato Præjudicio inter Episcopum Salzburgensem & Oertnerum confirmat, in præcedenti vero *Observat. 3. Cent.* eam Sententiam non carere pugnâ statuit. Gail. quoq; *libr. 2. Observ. 25. n. II.* in expressa hypothecæ Constitutione negativam laudat communem & verissimam, ac ab hac in Judiciis non esse recedendum, nec in Camera suo tempore unquam recessum fuisse allegat; nobis uxori contra mariti Creditores regulariter Jus prælationis concessum juxta theoriam defendere ubet, contrariam insuper discutiendam admittimus.

123 (4) 23
An die ...
...

123

An die ...
...

123 (4) 23
...

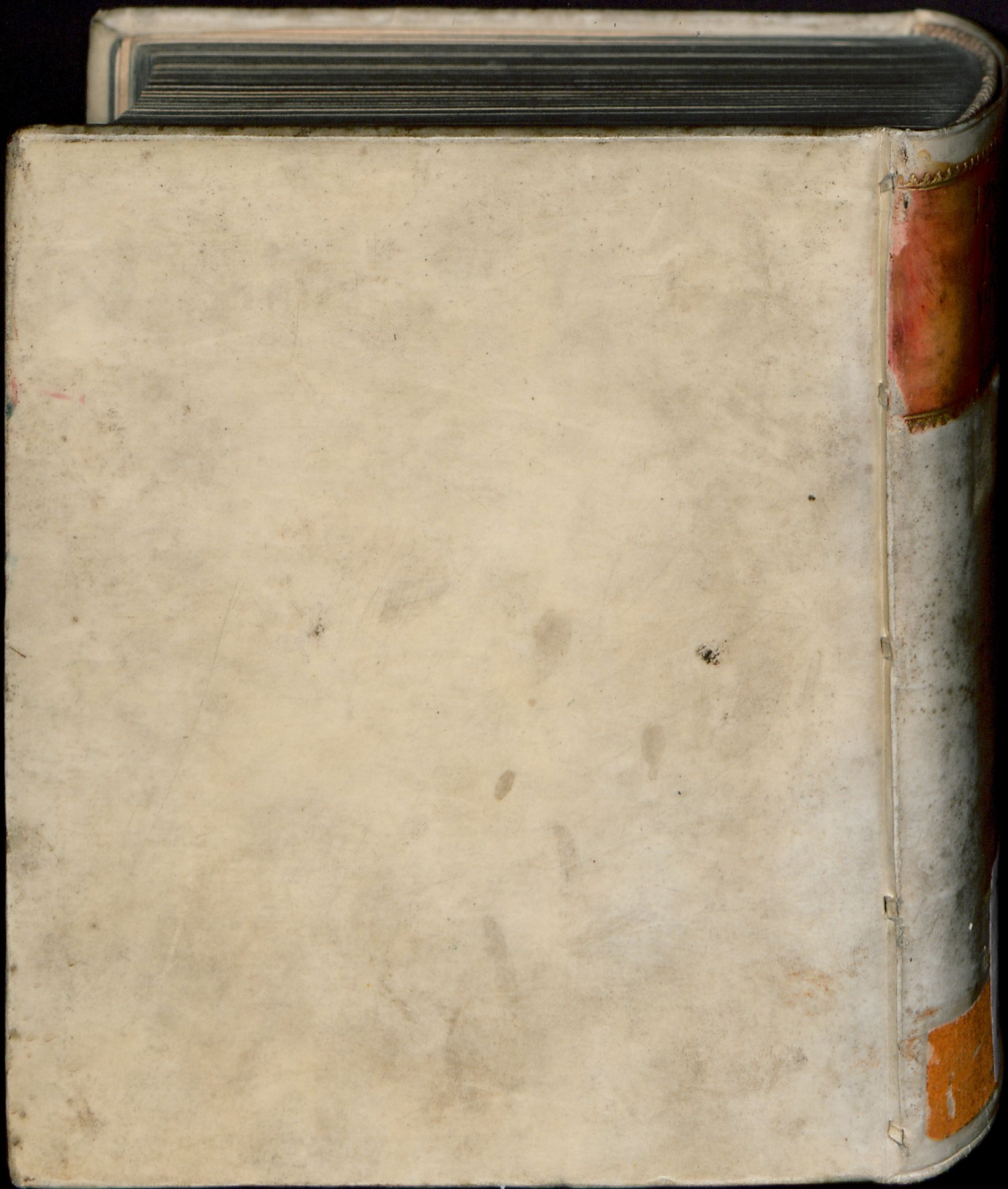
99 A 6922

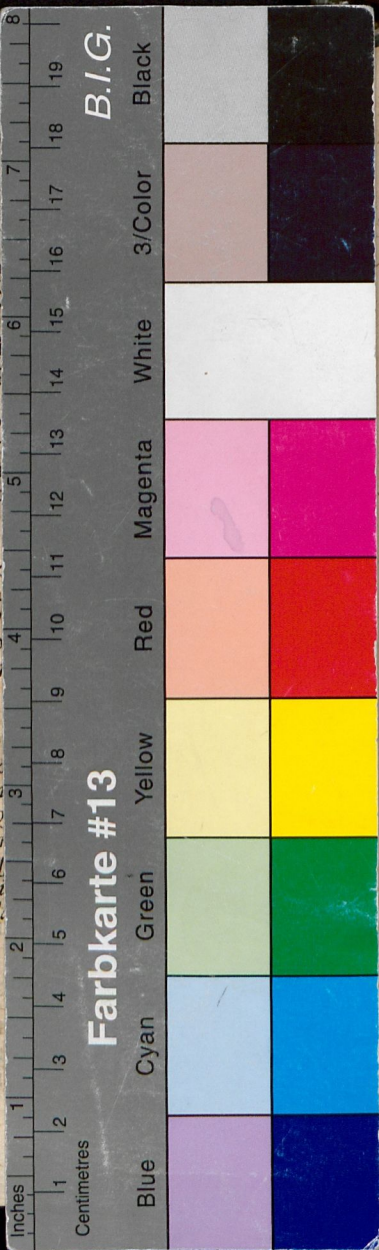
VD 17

SB

ULB Halle 3
002 628 589

DISSERTATIO INAUGURALIS
JURIDICA

De
PROXENETIS
MERCATORUM,

Quam
Favente Divini Numinis Clementiâ,
Autoritate & Decreto,
Incliti Jctorum Ordinis in Perantiqua
Electoralis Gerana
SUB PRÆSIDIO

Viri Pranobilis & Consultissimi

DN. JOANNIS MAT-
THIÆ WINCOP,

Phil. & J. U. D. P. P. Ord. Præfecturæ Electoral. Mo-
gunt. Consulentis & p. t. Facultatis Juridicæ ut
& Collegii Portæ Cœli DECANI

PRO LICENTIA

Summos in utroq; Jure Honores & Privoilegia
Doctoralia rite consequendi
publicæ disquisitioni submittit

JOANNES VALENTINUS
LEISNERUS, Noricus,

In Auditorio Jctorum 12. Junij 1703. horis pomerid. confvetis.

Erfordiæ, Literis Kindlebianis.